

tillade mig med et Par Ord at omtale; det er nemlig det Forslag, der gaaer ud paa at bevilge 3,000 Rbd. til en Commission, som skal undersøge Kjøbstædernes forskjellige economiske Forhold. Det forekommer mig for det Første, at der er noget Misligt i, at man, saasnart et Samfundsforhold skal omordnes, strax skal have en Commission, og det en Commission, som skal koste Penge. Naar man har Forsamlings- og Foreningsfrihed samt Pressefrihed, saaledes som Tilfældet er her i Landet, maa den fælkelige Medvirkning til saadanne Spørgsmaal's Klaring kunne gaae for sig ad disse Veie, og dernæst har Regjeringen betalte Sagtyndige i forskjellige Retninger. Naar man mener, at Statsmaskineriet allerede er for dyrt, forekommer det mig urigtigt hvert Aar at give Tilskud dertil for at tilveiebringe, hvad der isærdeleshed er nødvendigt til Reformers Fremme i Landet. Der er noget Selvomdsigende i, at man søger at indskrænke Antallet af Regjeringens Sagtyndige og samtidig dermed hvert Aar yder ikke ubetydlige Summer til Dphysning i saadanne Sager, hvorom Kundskab maa have tilstede hos Ministeriets Sagtyndige. Den Grundsaetning burde altsaa fastholdes, at man ikke skal fordyre Statsmaskineriets Gang ved slige extraordinaire Bevillinger, og seer jeg dernæst hen til det reent Deconomiske ved det foreliggende Forslag, paa-trænger der sig naturligt det Spørgmaal: Er dette ogsaa den sidste Sum, som forlanges til dette Formaal? Sees der hen til et Forslag, som ligger for til Afgjørelse under Cultusministeriets Budget, ville de Herrer finde, at der til den Commission, som man i daglig Tale kalder Kirkecommissionen, men som har et andet officielt Navn, og hvortil der efter megen Modstand blev bevilget 5,000 Rbd., nu efter de fra Ministeriet fremkomne Dphysninger endvidere vil blive forlangt 3,000 Rbd. paa en Tillægsbevilling for indværende Finantsaar, medens der yderligere er forlangt 3,000 Rbd. dertil for det kommende Finantsaar. Det er saaledes allerede 11,000 Rbd., hvortil Udgiften til denne Commission er spulmet op, og Ingen kan sige med Visshed, at der dermed er Ende paa Fordringerne. Jeg skal forøvrigt ikke nu videre omtale de ne Com-

mission, thi dertil faaer jeg Leilighed siden, men jeg skal dog bemærke, at den har stillet sig saaledes til adskillige vigtige Forhold, at det i høi Grad kan vække Betænkelighed ved at oprette Commissioner af den Art; dog, dette skal jeg, som sagt, nærmere komme til at omtale under Cultusministeriet. Naar vi see hen til, hvad det er, den Commission, hvorefter her er Spørgsmaal, skal forhandle, sees det ogsaa, at den gaaer ud paa at gjøre et stort Indgreb i det, som Rigsdagen har sat igjennem af Hensyn til Folkets frie Udvikling i forskjellige Retninger. De Mænd, der have sat denne Sag i Bevægelse, og som have faaet et stort Møde istand i Odense, ere dog allerede der blevne curerede for mange Bildfarelser, men dersom der var blevet holdt endnu eet eller to Møder af samme Art, er jeg overbevist om, at de, uden at det skulde have kstet Staten fire Skilling, vilde være blevne ligesaa grundigt curerede for andre Bildfarelser. Der er noget Forunderligt i at tænke sig, at der, saasnart Noget et eller andet Sted i Landet faaer en unoden Idee, som han føler Trang til at faae udslættet til Modenhed, skal dannes en Commission for omfider at faae den bragt til sin fulde Modenhed. Det er ikke nok, at man faaer Luget endeel Ukrud bort paa et Møde, men istedetfor at holde endnu flere Møder for at faae Resten af Ukrudet udryddet ved egen Medvirkning, skal Staten punge ud, for at Regjeringen kan faae en extraordinair Medhjælp til at udføre de Arbejder, som det er deres Pligt at udføre for den Betaling, der iforveien gives. Dette forekommer mig i Almindelighed at være forkeert, og i dette Tilfælde synes det mig, at der har fundet en saa fjendtlig Optræden Sted imod den Udvikling, der er grundlagt ved Rigsdagens Medvirkning, at der ogsaa af den Grund ikke burde indrømmes Noget. Naar man tænker sig, at man i sine Bestræbelser endog har villet gaae saavidt, at man ikke vilde tillade en fattig Familie at ernære sig selv paa redeelig Maade ved dens forskjellige Familiemedlemmers Samvirken, synes det mig, at Sagen er voret ud af en saa ond Mod, at den ikke burde finde nogen saadan Næring her i Thinget, som den vil faae, naar man